Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCII Ч. 121. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 27-го ЧЕРВНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 27, 1985 No. 121. VOL. XCII

Франкомовна газета написала про мучеництво Владик УКЦеркви в Україні

Монтреаль (Н.Н.). — З Монтреалю повідомляють, що франкомовна газета „Ле Девуар" у числі з 4-го червня ц.р., надрукувала статтю-коментар українського журналіста Романа Рахманного про героїчний опір Владик Української Католицької Церкви в Україні сорок років тому. Відмічуючи цю трагічну подію — арештування всіх єпископів разом з митрополитом Йосифом 11-го квітня 1945 року, автор підкреслив для канадських читачів зокрема два аспекти.

Поперше, „сталінська Росія" здійснила той злочин вже „два місяці після Ялтинської угоди", яка вможливила Кремлеві розправлятися зі своїми противниками на території завойованих теренів Східньої та Центральної Европи. Подруге, зокрема для канадців цікаво було дізнатися, що серед ув'язнених єпископів знайшовся також єпископ Никита Будка, колишній владика канадських українців з 1912-1927 років. Крім того, канадська громадськість повинна усвідомити обставину, що сьогоднішня нагінка на українців католицького віровизнання в Україні є тільки продовженням безупинної боротьби Москви проти дедалі зростаючого християнського руху і, зокрема, відродження Української Католицької Церкви.

На думку автора, те відродження це прямий наслідок мучеництва ієрархів нашої Церкви, які — під проводом свого митрополита Йосифа — успішно протиставилися подвійному тискові з боку Росії: безбожній большевицькій владі та Московському патріярхатові, що з допомогою Кремля хотів розширити свої духовні володіння. Називаючи поіменно ув'язнених владик, автор статті не забув згадати також Архимандрита Климентія Шептицького — брата митрополита Андрея — „двох відомих ініціяторів акції за рятування жидів на Україні в роках 1942-1944".

На основі своїх особистих знайомств, зустрічей і розмов із головними жертвами Москви ще в довоєнні та повоєнні роки, автор називає їх видатними людьми науки, непохитними у своїй вірі владиками і „цілковито відданими духовним інтересам своїх вірних під різними окупаціями та чужоземними гнобителями". А все таки, коли автор довідався про масові арештування владик, священиків і вірних УКЦ, він вже перебуваючи на Заході, побоювався за їхні можливості опору таким страшним двом силам.

Але вони не дозволили Кремлеві й московському патріярхові зламати себе навіть хоча вони повільно загинули в системі всеросійського ҐУЛагу. Єдиний митрополит Йосиф, що став „легендарною постаттю серед мільйонів в'язнів багатьох національностей", вийшов із того пекла. Коли автор зустрівся з ним і розповів йому покірно про свій короткотривалий сумнів, „святець України" (митроп. Йосиф) простив йому, кажучи, що: „в той час мало хто міг передбачити всю достойність їхнього мучеництва". „Господь Бог дав нам відвагу витримати фізичні та моральні терпіння, дав нам і силу волі опертися спокусі самого диявола", — сказав митрополит Йосиф.

Понад два десятки років свого перебування у вільному світі, „на вигнанні в Римі, він кожну хвилину свого життя присвятив справі розвитку своєї Церкви так на Заході, як і в самій Україні. Він став кардиналом, верховним архиєпископом і, фактично, першим Патріярхом Української Католицької Церкви", — пише Роман Рахманний у згаданій статті.

Редакція доповнила статтю фотознімкою Блаженнішого Владики (фото: Асошіейтед Пресс) із підписом: „Кардинал Йосиф Сліпий, примас Української Католицької Церкви".

ЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ ДК 1000-РІЧЧЯ

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — Слідуючі збори Ділового Комітету для відзначення 1000-ліття Християнства в Україні відбудуться тут, в суботу, 13-го липня ц.р., о годині 11-ій ранку. Збори відбудуться в приміщенні Культурного Осередку Української Православної Церкви. Одною з головних тем буде дискусія над завданням ДК, тому проситься всіх членів ДК прибути, і принести на письмі свої прєкти.

У ЧИКАҐО ПОЧАВ ДІЯТИ ВСЕГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ПРОТИ ЗНЕСЛАВЛЕННЯ УКРАЇНЦІВ

Чикаго. — 5-го червня ц.р. з ініціятиви УККА в Чикаго відбулися широкі, загальногромадські сходини для зайняття становища супроти кампанії наклепів, образ і знеславлювання українців деякими американськими журналістами.

Всі промови зводилися до спільного заключення: українська громадськість Америки не може довше толерувати такого стану і мусить своєю об'єднаною поставою протиставитись і протидіяти. Для керування акцією проти знеславлювання вибрано комітет, на чолі якого став о. Петро Ґаладза. Праця комітету поділена на такі комісії: фінансова, комісія преси й інформації, правнича, комісія підписів, листів, петицій, контрольна комісія, дорадча комісія.

Перші три комісії приступили відразу до дії. 12-го червня свою першу нараду відбула комісія преси й інформації під проводом д-ра М. Куропася, який започаткував засідання коротким переглядом дотеперішньої наклепницької „літератури" і статтей, включно з характеристикою їх авторів, вказав, де джерело зла, хто є інспіратором і режисером антиукраїнських кампаній. Практики ОСІ — це виразне порушування Конституції і зловживання справедливістю.

В ході нарад вказано на різні форми протизаходів — дальше вести акцію висилання листів до сенаторів і конґресменів, щоб у Конґресі постала Комісія для перевірки діяльности ОСІ, яка незгідна з Конституцією (акцію висилання листів почала вже раніше організація американці в обороні Людських Прав в Україні; до речі, ця організація не припинила своєї діяльности, а в час надзвичайної потреби допоможе у зумовлених акціях оборони чести українця).

Протизаходи на довшу мету: комісія буде шукати зв'язків і доступу до всіх впливових одиниць й інституцій, які мають будь-яке відношення до масової інформації. Комітет вже почав заходи, щоб стати членом Клюбу Американської Преси в Чикаго, будуть організовані пресконференції,

(Закінчення на стор. 4)

59-ий Відділ УНС і 30-ий Відділ УБС в Бриджпорті відбудуть спільний Союзовий День

Бриджпорт, Конн. — Управи Відділів 59-го Українського Народного Союзу і 30-го Українського Братського Союзу з осідком у Бриджпорті, Конн., повідомляють всіх своїх членів, що спільний Союзовий День — пікнік обидвох Відділів відбудеться в неділю, 7-го липня 1985 року, на площі Меморіял Парку при 134 Мейн вулиці в Стратфорді, Конн.

Початок свята передбачено на 12-ту годину полудня. Під час пікніку буде розвагова програма з різними несподіванками. А за традицією будуть всі українські страви, а головно вареники й голубці.

До участи в цьому спільному союзовому святі управи відділів запрошують всіх своїх членів з родинами, запрошують членів Округжних Управ обидвох Союзів, як також і членів сусідніх громад — відділів УНСоюзу і УБСоюзу. Всіх гостей будемо радо вітати. Вступ на пікнік вільний.

Пластові табори на „Вовчій тропі" готові до відкриття

Ню Йорк, Н. Й. — Вже тільки кілька днів залишилося до відкриття літнього сезону на Пластовій Оселі „Вовча Тропа" біля Іст Четгем, Н. Й. Як інформують в суботу, 29-го червня 1985 року розпічнеться там двотижневий вишкіл новацьких виховників під проводом крайового референта вишколу ст. пл. Оки Грицак на який зголосилося понад 50 пластунок і пластунів.

Виховні табори розпічнуться в суботу, 6-го липня ц.р., з приблизно 300 учасниками у всіх чотирьох таборах. Табір новачок буде вести, як і минулого року, новацька виховниця ст. пл. Віра Попель, новаків, ст. пл. Андрій Ганкевич. Комендантом табору юнаків є пл. сен. Петро Содоль, організатор і провідник вишколу юнацьких таборових інструкторів „Лісова Школа", а комендантко табору юначок пл. сен. Галя Кутко, курінна куреня УПС „Ті, що греблі рвуть", юнацька виховниця і педагог.

Після закінчення виховних таборів, в дні 27-го липня ц.р., розпічнеться на „Вовчій Тропі" популярний серед пластової молоді спортовий табір, організований Загоном „Червона Калина". Комендантом в тому році буде, як і в минулому пл. сен. Юрій Струтинський.

ОПЕРНІ СОЛІСТИ ВИСТУПЛЯТЬ НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон, Н. Й. — Українська Оперна Компанія ім. Миколи Лисенка, влаштовує в неділю, 28-го липня ц.р., на Союзівці о годині 3:30 концерт арій з українських опер, і фрагменти з комічної опери „Циганський барон", музика Йогана Штравса. Виконавцями будуть: Е. Бедерів, Дж. Дервиця, М. Фабрика, Хр. Карпевич і Л. Рейнарович, під музичним супроводом Ірени Фабрики.

ВІДБУЛАСЯ ПЕРША КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ АДВОКАТІВ АМЕРИКИ Й КАНАДИ

Учасники Першої Конвенції адвокатів ЗСА і Канади.

Торонто, Канада. — Перший раз в історії нашої спільноти Північної Америки відбулася Конвенція українських адвокатів Америки й Канади в днях 31-го травня — 2-го червня 1985 року, в місті Торонто, Канада. Ця Конвенція була скликана Палатою Українських Адвокатів Америки, яку очолює адвокат Богдан Футей з Вашінгтону, і Секцією Адвокатів при Клюбі Українських Професіоналістів і Підприємців Торонто, яку очолює адвокат Іван Григорович.

На Конвенцію прибули українські практикуючі адвокати з багатьох стейтів ЗСА і провінцій Канади. Вона відбулася в новому готелі „Лотел".

Програму Конвенції і саму Конвенцію підготовив Комітет, яким координував торонтонський адвокат В. Юрій Данилів.

Конвенція почалась в п'ятницю, 31-го травня 1985 року прийняттям для делеґатів.

В суботу, 1-го червня, о 9-ій год. ранку адв. Іван Григорович в імені канадських адвокатів і адв. Богдан Футей в імені американських адвокатів офіційно відкрили Конвенцію.

Відтак Михайло Варіс, з Вашінгтону, у своєму виступі інформував про працю і діяльність Палати Українських Адвокатів Америки і наголосив, що головною ціллю Американської Палати є „брати участь у професійних, соціяльних і політичних справах української громади і давати їй їхнє професійне знання і досвід для піддержки їх інтересів, як також для української справи в загальному".

Прокуратор Павло Чумак, у своїм слові про Секцію Українських Адвокатів при Клюбі Професіоналістів і Підприємців Торонто описав працю канадських

(Закінчення на стор. 4)

Дж. Буш відвідав Західню Німеччину

Бонн. — Віцепрезидент ЗСА Джордж Буш прибув до столиці Західньої Німеччини і у вівторок, 25-го червня, зустрівся з західньонімецькими лідерами.

Попередньою метою візити Дж. Буша було обговорення з союзниками ініціятиви президента Р. Реґена в ділянці стратегічної оборони, а також поведінки ЗСА на женевських переговорах. Але ряд терористичних актів — криза з закладниками, вбивство у Сальвадорі чотирьох американських морських піхотинців і двох бизнесменів та аварія індійського літака з 329 пасажирами на покладі — розширив коло обговорюваних проблем. Президент Р. Реґен дав вказівку Дж. Бушові вияснити на переговорах з союзниками, які кроки — військові та іншого характеру — ЗСА та їх друзям треба прийняти, щоб покласти кінець насиллю та замахам на життя людей.

У вівторок, 25-го червня, Дж. Буш зустрівся з канцлером Західньої Німеччини Гельмутом Колем, а пізніше на пресконференції сказав журналістам, що обговорював з ним питання спільних зусиль, спрямованих на боротьбу з тероризмом, і ініціятиву президента Реґена в ділянці стратегічної оборони.

„Ми прийшли до висновку, що країни Заходу повинні спільними зусиллями зустріти виклик темних сил тероризму", — сказав Буш. Щодо ініціятиви в ділянці стратегічної оборони, то „ми хочемо, щоб союзники зрозуміли: космічна система протиракетної оборони не є загрозою для існуючої стабільности в світі".

Буш додав, що прийнята система протиракетної оборони продиктована гострою необхідністю, бо Совєтський Союз почав інтенсивне дослідження аналогічної програми.

У вівторок Буш зустрівся також з президентом Західньої Німеччини Р. фон Вайзекером. Пізно увечорі віцепрезидент Буш вилетів до Гаги.

Ґ. РОМАНОВ ЗНИК З ПОЛІТИЧНОЇ АРЕНИ

Ню Йорк. — Вже кілька тижнів серед кремлівських лідерів не видно члена Політбюра Ґріґорія Романова. Він фактично не брав участи у святкуванні 40-річчя перемоги над нацистською Німеччиною, не був присутній на нараді з питань прискорення науково-технічного прогресу, яка відбулася в ЦК КПСС і на якій були всі лідери СССР. Його не бачили на урочистостях, зв'язаних з недавнім перебуванням у Москві прем'єр-міністра Індії Раджіва Ганді та болгарського лідера Тодора Живкова.

Західні обсерватори, дипломати, акредитовані в совєтській столиці, звертають увагу на те, що у зв'язку з антиалькогольною кампанією, яка почалася недавно, становище Романова ослабло, бо він відомий, як великий аматор випити.

Кореспондент газети „Ню Йорк Сити Трибюн" Альберт Вік вважає, що відсутність члена Політбюра, секретаря ЦК КПСС Ґріґорія Романова на політичній арені в Москві можливо означає, що зірка цього недавнього суперника Міхаїла Ґорбачова згасла.

Альберт Вік звертає увагу на ще одну цікаву деталь. У Москві всім відомо, що немилість, в яку попав маршал Ніколай Огарков, була „організована" Ґріґорієм Романовим, близьким другом міністра оборони маршала Дмітрія Устінова. Романов також відає в Політбюрі питаннями оборони і безпеки, тобто має справу з армією. Але маршал Д. Устінов помер, і міністром оборони став маршал С. Соколов — протеже М. Ґорбачова. В результаті маршал Н. Огарков останнім часом знову появився на політичній арені. Це ще раз підтверджує, що вплив Романова різко пішов на спад.

В СВІТІ

ПАПА ІВАН ПАВЛО II зустрівся у Ватикані з міністром закордонних справ Польщі Стефаном Ольшовським. Офіційні особи Ватикану повідомляють, що Папа стурбований недавнім судовим процесом над трьома активістами „Солідарности". Польський міністер назвав зустріч з Папою „відкритою і конструктивною".

МИНУЛОГО ТИЖНЯ італійська поліція приступила в Римі до арештів злочинців, зв'язаних з мафією. Операція завершилася в неділю, 23-го червня, в місті Мессіна в Сицилії. Арешти були проведені і в Міляні. За ці дні поліції вдалося заарештувати 290 осіб чотирьох злочинних „родин", які займалися вбивствами, викраденням людей, торгівлею наркотиками, підкупами поліції тощо.

КОЛИШНІЙ ЗАСТУПНИК міністра 42-річний норвезький дипломат Арне Трегольт засуджений на 20 років тюремного ув'язнення за шпигунство на користь Совєтського Союзу та Іраку. Суд встановив, що А. Трегольт займався шпигунством на користь СССР з 1974 року і на користь Іраку з 1980. Трегольт був визнаний винним з усіх 52-ох пунктів обвинувачення, включаючи передачу Москві пляну оборони Норвеґії проти можливого нуклеарного нападу зі сторони СССР.

НА ПІВДНІ ЗАХІДНЬОЇ Німеччини завершилися триденні спільні військові маневри Франції і Західньої Німеччини. В них взяли участь понад три тисячі німецьких вояків і півтори тисячі французьких, а також танкові і військово-повітряні з'єднання. Як заявляють військові експерти, це були одні з найбільших французько-німецьких маневрів за останні роки.

НІКАРАҐУА ВІДМОВИЛАСЯ брати участь у переговорах, організованих групою Контадору. Група, в яку входять Панама, Мехіко, Колюмбія і Венесуеля, ставить за мету добитися мирного вреґулюваня в Центральній Америці.

З ІРАКСЬКИХ УРЯДОВИХ кіл повідомляють, що в Ірані проведена ґрунтовна зміна стратеґії. Аятолла Хомейні наказав іранським військам вживати „оборонну" тактику повстанців у війні з Іраком. Тактику „офензивної святої війни" на наказ Хомейні змінено на „дефензивну святу війну". Втрати в людях Ірану, від початку великого наступу на Ірак, були надзвичайно великі. Починаючи від 9-го червня іранці атакують Ірак раптовими короткотривалими поодинокими нападами, часом захоплюючи деяку частину території, або знищуючи деякі військові об'єкти перед поверненням на свої бази. П'ять таких атак відбулися в останньому часі в південних і центальних секторах країни вздовж 780-милевої фронтової лінії поміж цими двома країнами, що ведуть війну з 1980 року.

Звільнили одного закладника

Бейрут, Ливан. — Шіїтські терористи звільнили одного із американських закладників, який хворий на серце та має високе тиснення крови. Після того усіх закладників провірили представники Міжнародного Червоного Хреста. Інший із 40 пасажирів літака, що має лише частину легенів, після операції рака, та не почувається добре має бути також звільнений.

Набі Беррі, лідер шіїтської міліції, заявив, що готовий передати усіх закладників під опіку австрійської або швайцарської амбасади в Бейруті, щоб там їх тримали до того часу, поки Ізраїль звільнить ув'язнених 700 шіїтів, а американські військові кораблі відпливуть із своєї теперішньої позиції біля берегів Ливану.

Виглядає, що Н. Беррі є під сильним дипломатичним тиском невтральних країн, як також під тиском більш революційних шіїтів, що були головними акторами у недавній летунській драмі, яка тепер стоїть в осередку уваги цілого світу.

Пропозиція Н. Беррі, яку він подав у середу, 26-го червня ц.р., ще не має реакції з боку Уряду ЗСА та президента Роналда Реґена. В останніх своїх заявах речник Р. Реґена сказав, що Уряд ЗСА приготований на дальші заходи у відношенні до Ливану та держав, які допомагають терористам, і одною із можливостей є господарська бльокада, як теж бльокада мілітарна, яку може американська морська фльота перевести в життя.

Але першою і найважливішою проблемою для Уряду ЗСА і Президента є життя і здоров'я закладників і це речник Президента знову сильно підкреслив. Тому усі заяви з боку ЗСА є обережні, а рівночасно йде пожвавлена дипломатична акція, про яку не подається точних інформацій.

Шукають причину катастрофи індійського літака

Монтреаль, Канада. — Продовжується інтенсивне розслідування причин катастрофи літака індійської лінії „Боінг-747, що упав в Атлантійський океан 120 миль на південний схід від Ірляндії. Капітан панамського вантажного корабля, що відпливав від Ірляндії в день цієї найбільшої летунської трагедії над океаном, повідомив по радіо, що він бачив, як літак, вибухнувши в корпусі, двічі перевернувся у повітрі і впав в океан. Водолази з рятівної акції знайшли ще одне тіло, разом тепер 136, що їх витягли із води, проте, нема й сліду тіл ще 193 людей. До речі, водолази розповіли, бо бачили у воді багато акул. Один з водолазів розповів, що серед утоплеників багато дітей. Ні на одному із пасажирів не було рятівних поясів.

Вміжчасі ірляндські патологи почали екзамінувати тіла, щоб встановити, чи вибух бомби був причиною цієї трагедії. На прохання Індії, Великобританія вислала на місце катастрофи свій дослідчий корабель, устаткований модерними електронічними приладами, щоб допомогти у розшуках двох „чорних скриньок" з літака, що знаходяться на глибині 4,000 футів з записами полету. Допомагатиме в розшуках також міні підводний англійський човен.

В Токіо преса подала, що японська поліція досліджує, чи був зв'язок поміж двома катастрофами — вибуху літака і вибуху бомби в багажі, знятого з літака канадської повітряної лінії. Обидва полети почалися з Канади, а вибухи сталися годину один після другого.

Канадський щоденник „Торонто Ґловб енд Мейл" повідомив у понеділок, 24-го червня, що в урядових колах Індії підозрюють, що два шіїти, яких пошукують ЗСА у зв'язку зі змовою вбити прем'єр-міністра Індії Раджіва Ґанді, замішані в цих двох трагедіях. Один з цих шіїтів, як повідомляє щоденник, прилетів до Ванкуверу і здав у баґаж свою валізку на літак канадсько-тихоокеанської лінії, а другий шіїт прибув до Торонто якраз перед відлетом літака індійської летунської лінії. Королівська канадська поліція підтвердила, що вона проведе дослідження у колонії шіїтів в країні, проте відмовилася коментувати звідомлення про здогадну участь шіїтів у катастрофі. Якийсь чоловік, що заявив, що він репрезентує Федерацію шіїтських студентів, потелефонував до газети „Ню Йорк Таймс" в Ню Йорку і заявив, що група ця підклада бомбу на літак індійської лінії на знак протесту проти „імперіялізму в Індії". Світова організація шіїтів заперечила чутки, що шіїти замішані в цих двох трагедіях. Було ще кілька телефонів від різних груп, які брали на себе відповідальність за катастрофи.

Міністер транспортації в Канаді Доналд Мазанковскі заявив, що рентґенівські устаткування, які провіряють багажі, зіпсувалися і 25 відсотків багажу були перевірені ручнима апаратами. Він повідомив також, що з „Ейр-Індія" попросили додаткової охоронної служби на летовищі, бо ця повітряна лінія на протязі 2-3 тижнів отримувала всякого роду погрози.

В АМЕРИЦІ

ТУРИСТИЧНІ ПІДПРИЄМСТВА в ЗСА стверджують, що досі мало туристів, які плянують подорожувати до інших країн змінили свої пляни з уваги на останні події із захопленим літаком та бомбленням на летовищах. Найбільше потерпить у змінах подорожей Греція з приводу перестороги президента Р. Реґена, щоб туди не їхати з приводу браку безпеки на летовищах.

РОДИНИ СІМОХ американських горожан, що вже давніше були захоплені невідомими терористами в Ливані і вже довший час перебувають в ув'язненні, побоюються, що тепер коли ціла увага звернена на звільнення залоги і пасажирів літака TWA, ті сім в'язнів далі залишаться в руках терористів, навіть як інших звільнять. Тому вони закликають Президента, щоб домагався звільнення не 40, а 47 закладників.

ПІСЛЯ ДЕВ'ЯТИ РОКІВ дуже відокремленого життя на поселенні у Вермонті, родина російського письменника Александра Солженіцина, звернулася з проханням дати їм американське горожанство. На окрему приготовану для них церемонію в Ратленд, Вермонт з'явилися однак лише дружина А. Солженіцина і його один син. А. Солженіцин не вийшов із свого захования і чому не захотів взяти горожанських паперів не ясно. Безпосереднє вияснення було, що він, мовляв, „не почувається добре".

ЧИСЛО ЛЮДЕЙ, ЩО померли в Каліфорнії в наслідок затруєння сиром, зросло вже до 44. Як ствердили урядники контролі здоров'я 428 крамниць далі продавали затруєний сир, після того, як стверджено це здоровельними чинниками, а деякі крамниці знизили на сир ціну. Сир виробляла мехіканська фірма і він був дуже популярний саме серед мехіканського населення в Каліфорнії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Як перебороти тероризм ?

Зріст тероризму на Близькому Сході, схоплення американського пасажирського літака і в'язнення 40-ка американських цивільних осіб в Бейруті у Ливані, підкинення годинникової бомби між баґажем пасажирського літака, що летів з Канади до Англії, що спричинило смерть 329-ох осіб, акти терору в Індії і в Японії, всі ті страхітливі злочини зактуалізували проблему боротьби проти такого злочинства. Перекинення акції терористів також проти індійців, японців, англійців — переконує недовірків з протиамериканського табору, що міжнародний терор не є звернений тільки проти Америки і що тому це не є справа тільки Америки, як боротися проти того злочину. Вже ніхто у широкому світі не може сумніватися, що це міжнародна проблема і що боротися з цим лихом мусять всі вільні країни, кожна окремо і всі разом, за спільно вирішеним пляном.

З-посеред безлічі коментарів на цю тему, які вже появилися в пресі, радіо і телевізії, найбільш переконливим є арґумент, що перебороти тероризм можна найпевніше так, як перебороти кожний злочин: найважчими, найсуворішими карами. Американський лібералізм, який закрався до системи судочинства, дбав і далі дбає більше за „людські права" підсудних, а не жертв злочину. По нинішній день маємо таких лібералів, як ось нюйоркський губернатор Квомо, який — як і його попередник Кейрі — „принципово є проти кари смерти і своїм вето уневажнює рішення стейтової асамблеї, яка вже кількакратно привертала в стейті Ню Йорку кару смерти для вбивників поліціянтів, за вбивство сполучене з грабіжжю, за вбивство сполучене з насильством над жіночою жертвою. По нинішній день маємо в американських судах систему „бейлів", за якими випускають арештованих на волю, а систему „паролю", за яким звільняють в'язнів перед відсидженням їхньої кари. І тому в Америці не припинюються, а зростають акти прерізного злочинства.

Але міжнародний світ не може наслідувати той каригідний лібералізм у відношенні до повітряних піратів чи скритовбивців, що підкидають годинникові бомби в баґаж літаків. Америка й деякі інші вільні країни — особливо Англія і Франція — мають такі досконалі апарати своєї розвідки, що вони виявляють насправжніх винуватців. Коли з усіма почестями похоронено на військовому цвинтарі-пантеоні в Арлінґтоні у стейті Вірджінія вбитого на літаку TWA вояка морської піхоти Роберта Стітема, залунали правильні голоси, що його безпосередніх вбивців мусить стрінути кара смерти. І швидко потім деякі коментатори твердили, що американська державна верхівка знає вже прізвища тих злочинних „шіїтів", які били і знущалися над отим безборонним американським вояком і після того його застрілили, а тіло викинули з літака. Американська розвідка має своїх довірених людей в рядах ливанців і встигла вже інфільтрувати тамошні терористичні банди — те саме, мусять, зробити вже розвідки англійська й французька. Ісламські фанатики не бояться смерти, бо вірять, що борючись за панування ісляму у всьому світі — підуть просто до неба. Але їхні родини, знайомі і приятелі знатимуть, що терористичний злочин знаходить належну реакцію і напевне принишкнуть.

Міжнародна акція проти тероризму мусить проявитися у припиненні летунської комунікації з тими країнами, які сприяють тому злочинові, як Іран, Сирія, Лівія. Супроти тих країн треба застосувати торговельний бойкот. Якщоб американський Уряд подбав за припинення туристичного руху до Греції, то це так дошкульно й болюче вдарило б по тій країні, що її прем'єр комуніст Андреас Папандреу перестав би відґрожуватися Америці скасуванням американських баз у Греції.

Америка розпоряджає найсильнішою збройною потугою у всьому світі. Не можна допускати до такого диковинного явища, щоб оця американська потуга була безкарно тероризована гуртками злочинних фанатиків, фінансованих, узброюваних і вишколюваних в Ірані чи Лівії. Москва не хоче війни, бо знає, що вона принесла б загин большевицької імперії. Гострі й безпардонні дії супроти міжнародних терористів повинні би зацукати КҐБ, що треба припинити експорт міжнародного тероризму, бо це занадто рисковна забава. Ізраїльські відплатні акції із застосуванням неморального принципу кругової поруки створили заворожене коло: актів терору і летунських відплатних рейдів. Це тактика фальшива. Америка, Західня Німеччина, Англія, Франція, Японія — це великодержави, які мають фахівців, які можуть і мусять придумати найдоцільніший плян боротьби проти міжнародного тероризму і його послідовно реалізувати.

Володимир Левенець

НЕЗАВИДНІ ПЕРСПЕКТИВИ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Організація Об'єднаних Націй, — чи як то кажуть деякі аналітики, „шпигунське гніздо комуністичних держав на Заході", відзначатиме в цьому році своє 40-річчя урочистою спеціяльною сесією Генеральної асамблеї, на яку, як уже заповідають засоби масової інформації, прибудуть, у ролі репрезентантів своїх держав, президенти і голови урядів 159-ох членських країн, в тому числі президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен і, правдоподібно, новий лідер Совєтського Союзу, генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов, хоч, як останньо повідомили пресові агентства з Москви, він ще вагається і Політбюро ще не вирішило остаточно тієї справи.

Коли після Другої світової війни альянти, а головно чотири великодержави — ЗСА, СССР, Великобританія і Франція — вирішили створити Організацію Об'єднаних Націй, вони пов'язували з цим новотвором великі надії. Дехто з політичних аналітиків почав був навіть говорити про постання „світового уряду", про нову добу миру і співпраці між народами, добу світової торгівлі, культурного обміну тощо. Прихильники цієї Організації і так звані непоправні русофіли та явні і приховані приятелі Совєтського Союзу тоді навіть говорили про можливість існування побіч себе різних політичних систем і проголошували, що ОН буде форумом виміни думок між народами і полагодження міжнародних спорів.

Очевидно, ця ідилічна картина, яку так по мистецьки змальовували різні автори після створення в 1945 році цієї міжнародної організації, була і є дуже далекою від дійсности. Сьогодні, 40 років пізніше, ОН став шпигунським гніздом СССР й інших комуністичних держав, форумом для виголошування їхньої пропаґанди. Кореспондент газети „Вашінґтон Таймс" Чарлз Гиллер, — на підставі опублікованого сенатською комісією для справ розвідки Звіту говорить, що на 800 совєтських громадян, затруднених в різних урядах ОН, 200 є кадровими старшинами КҐБ, а інші з ними співпрацюють.

„Совєтський Союз, — говориться у звідомленні сенатської комісії, — використовує ОН як прикриття для своїх шпигунів, а громадяни СССР, затруднені в ОН, свобідно роз'їжджають по всій території ЗСА, беруть участь в різних наукових та інших конференціях, на яких дуже часто обговорюються важливі справи міжнародної політики й оборони, бо виказка співробітника ОН, на якій навіть немає позначення, яку країну репрезентує дана особа, відкриває їм навстіж усі двері". Вілліям Рот, сенатор республіканець зі стейту Делевар цілком слушно заявив, що Уряд ЗСА повинен накласти певні обмеження для совєтських працівників в ОН, подібні, що їх накладає на американських дипломатів і працівників амбасади совєтський уряд і КҐБ в Москві і в СССР взагалі.

Звіт сенатської комісії був дуже докладно опрацьований на підставі інформацій колишнього амбасадора ЗСА до ОН Джін Киркпатрик і Федерального Бюра Інвестиґацій (ФБІ) тому він має подвійну вартість. В цьому звідомленні, на підставі матеріялів розвідки, говориться, що совєтські працівники в ОН виконують в першу чергу накази Москви і використовують під час своїх виступів совєтські пропаґандивні матеріяли. Після того ті матеріяли, за гроші ОН, розсилаються до всіх членських країн, вже як матеріяли ОН і таким способом Москва одною кулею вбиває два зайці. Цю практику комуно-московські імперіялісти застосовують від самого початку існування цієї Організації, бо як тепер виглядає, вони єдині вміли зручно використати трибуну ОН для своїх брехливих провокаційних виступів, а при тому жадний з лідерів СССР, від Йосифа Сталіна починаючи і на Міхаїлові Ґорбачову кінчаючи, навіть не мріяв про якийсь „світовий уряд", загальне замирення в світі, а розглядав проблему існування ОН, як форум просування комуністичних ідей та поширення комуністичної гегемонії на інші країни світу.

Приховані пляни московських імперіялістів здійснились до певної міри тепер у 40-річчя існування ОН. СССР має в ОН автоматичну більшість на яку спирається у своїй пропаґандивній кампанії проти країн Заходу, зокрема проти ЗСА, яка складається з комуністичних, симпатизуючих з комунізмом і так званих невтральних членських країн, зокрема країн Близького Сходу і так званого Третього світу, збаламучених совєтською пропаґандою. Вони охоче підтримують пропозиції Москви, або висувають „свої" власні, які нічим не відрізняються від совєтських.

Курт Вальдгайм, колишній генеральний секретар ОН і теперішній Гавіє Перез де-Куеяр, пробували рятувати престиж ОН в очах світу, будучи свідомими ролі, яку відограє ОН на міжнародному форумі. Бо якщо глибше замислитись над цим питанням, то легко дійти до висновку, що ОН стоїть перед незавидною перспективою і взагалі немає майбутнього. Про ці й інші справи де-Куеяр пробував говорити під час своєї візити в Москві й інших країнах світу, будучи свідомим того, що ОН перетворився на трибуну безрезультатної балаканини, яку опісля зліквідують, як Ліґу На-

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Барагура

ДІЯЛЬНІСТЬ ЦЕНТРУ СІМОНА ВІЗЕНТАЛЯ

I

Після телевізійного фільму „Валленберґ: Історія героя", в якому відтворено успішні зусилля дипломата невтральної Швеції Рауля врятувати життя 100,000 мадярських жидів від знищення із нацистами, мені попало в руки звернення і програма Центру Сімона Візенталя, який здійснив цей фільм. Ціллю цього звернення є придбати членство й фінансові засоби для ведення діяльности Центру.

Із цієї програми вибираю тільки ці точки, які можуть бути цікаві українському читачеві. Це: „Підтримувати діяльність на захист людських прав"; „допомагати поборювати антисемітизм"; „підтримувати всі зусилля поборювати нетолеранцію й тиранію". На перший погляд цілі і завдання шляхетні, бо крім одної — поборювання антисемітизму, що виразно стосується виключно жидівської проблеми — всі інші ділянки, виглядало б, відносяться до всього людства.

Проте, коли приглянутися докладніше цій програмі та проаналізувати її розгорнення й мотивування, та практичне застосування, впадає в очі однобічність, нещирість, приховані задні думки і вузький національний егоїзм у розумінні нею захисту прав людини та боротьби проти пороків, яким центр видав боротьбу.

Не зважаючи на вагомі слова, що Центр присвячує свої зусилля на те, щоб ніколи не допустити до поновного народовбивства, ані до того, щоб і жидівський нарід і ніякий інший нарід на землі не стали жертвою „остаточної розв'язки", вся увага Центру на ділі звернена на долю жидів та проти відродження „неонацистських" ідей і практики, але промовчана тиранія й народовбивство, які на очах світу ведеться другою тоталітарною системою — російським большевизмом.

З рядків звернення пробивається, зрештою зрозумілий, панічний страх жидівства перед поновним голокостом. Звернення закликає „поборювати пістряка нетолеранції й антисемітизму всюди, де тільки він покаже свою огидну голову". А цього „пістряка" жидівство вбачає тільки в неонацизмі, Ку-Клакс-Клен-і й антисемітизмі організованого людоненависництва, залишаючи поза полем уваги російсько-совєтське організоване людоненависництво, людовбивство й переслідування.

У зверненні подані інформації про різні особи, групи й організації, які треба нещадно поборювати, щоб оберегти жидівство перед новим голокостом. До них належать Луїс Бім, провідник організації секретного підпільного руху в ЗСА. Бім — ветеран в'єтнамської війни — вважає жидів „людськими покидьками, які підбурюють до знищення західньої цивілізації" і яких „треба переслідувати як божевільних скажених псів". За інформаціями Центру, Л. Бім допоміг зорганізувати секретну всенаціональну мережу провідників десятка неонацистських і груп Ку-Клакс-Клен, поєднаних вигадливою компюторською сіткою, що дає змогу секретно і швидко порозуміватися. Базою цієї організації є селища в Айдаго під назвою „Арійські нації". Організація вишколює терористів. Там відбулася в липні 1984 року конференція расистських провідників із терену ЗСА і навіть з Европи. На цій конференції дружина ув'язненого західньонімецького провідника неонацистів Манфреда Редера прийняла в його імені відзначення.

Згідно з твердженням звернення, не тільки насильницькі неонацистські елементи посилюють свою діяльність. Більш застрашаючою є посилена активність ненасильницьких ідеологів ненависництва т.зв. „ревізіоністів голокосту". Це куди більш вирафіновані людоненависники — професори університетів, вчителі середніх шкіл, навіть виборні урядовці, які доказують, що „голокост, це сіоністська вигадка" і що „ні один жид не був загазований в Авшвіці".

Одна така група з осідком у Торренс, Каліф., публікує буцім то науковий квартальник, який безкоштовно розповсюднює по університетах і школах. Єдиною ціллю цієї публікації є притягнути т. зв. інтелектуалів до акції вибілювання нацистських злочинців.

Виходить теж розповсюднюваний по всій країні бюлетень, що його видає Бредлі Смит. Він розрахований на видавців, редакторів, працівників масових засобів інформації і на фірми публічних зв'язків. Ціллю його дати матеріяли про т. зв. жидівську змову.

Інший „ревізіоніст", це Дейвид МкКолден, який очолює лосанджельську „Місію правди". Під прикриттям дискусійної лави на тему „Свобода слова і голокост" МкКолденові початково повело виклопотати одногодинний виступ на конвенції Каліфорнійської бібліотечної асоціяції 2-го грудня 1984 року. Тільки швидка акція центру й Американсько-жидівського комітету знешкідливили цей виступ.

(Продовження буде)

Новітня Січ — Союзівка

„Во время оно" наші прапрадіди висилали своїх синів на Січ, щоб там покозакували, навчилися воєнного ремесла — „як на турка стати", що було необхідне в давних, неспокійних часах. Козацький потомок, письменник Микола Гоголь, описав це так фантастично у своїй почитній повісті „Тарас Бульба".

А тепер наші батьки висилають своїх синів, а ще більше — доньок, на нашу новітню Січ — Союзівку, щоб там найшли собі подругу чи подруга життя, щоб щасливо поженилися чи поцоловічилися зі своїми, щоб „козацькому роду не було переводу". Завдяки цьому напрямку вже маємо багато „союзових подруж", що належать до найщасливіших!

На Союзівці щось щороку добудовується для вигоди гостей. Цього літа мають там побудувати дім для сеньйорів і для молоді.

Новий директор Союзівки, Іван Рабкевич — присітйний кавалер з притягаючими вусиками, — тому наші дівчата мають добрі шанси стати щасливою директоркою Союзівки. Секретарки Союзівки, також знані зі своєї краси і працездатности, завжди були і є тим притягаючим магнетом для наших кандидатів до женячки, як і численні хорошенькі дівчатка, що працюють літом на Союзівці.

Цього літа буде біля 20 розмаїтих таборів молоді на Союзівці: спортових, виховних, танцювальних, студійних, відпочинкових, що мають уже свою добру славу, як теж спортові турніри. Відбуваються прецікаві мистецькі імпрези, концерти, виступи танцювальних груп, з'їзди, забави. Прибуде багато молодих подруж з дітьми, то буде добра нагода відбути попис наших найменших. Минулого літа пописувалися там наші найменші співачки й танцюристки, що здобули собі загальну симпатію. Можна буде зорганізувати конкурс на найкращу деклямацію, спів чи танок наших найменших з нагородами для найздібніших.

Для старших добре було б уладжувати „живу газету" з виступами принагідних гостей з різноманітною програмою. На Союзівку приїздять не тільки гості з цілої Америки й Канади, але і з Південної Америки, Европи, навіть з далекої Австралії, що могли б поділитися зі своїми враженнями з перебування, з подорожей по цілому світі, зокрема по Україні.

Кожне перебування на Союзівці збагачує наші сірі будні новими переживаннями, зустрічами з давними друзями, новими знайомствами з земляками з різних наших земель. Зокрема наші реґіональні та шкільні з'їзди — це неначе мандрівка в нашу молодість, нагадують нам наші літа молодії... Союзівка нагадує нам наші зелені Карпати, а перебування у ній відсвіжує та уцікавлює наше життя серед чужого оточення.

Новий директор заявив, що замовив найкращу погоду, заборонив комарям, осам, мухам і „всякій іншій плюскві" докучати літникам — тому до милого побачення на Союзівці!

Союзівковий бувалець

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ДОБРЕ ДІЛО?

Ще існує... І є добрим прикладом до наслідування...

Ось є наші українці — полонені в Афганістані. Видістати їх звідтам — треба мати 2,000 дол. на одного. Ця сума — це фінансова база, на підставі якої наша Іміґраційна Служба може вести переговори дипломатичними шляхами щоб їх звідтам вивезти. І ця сума потрібна на фактичне перевезення полоненого на наш континент. Там є десь 30 - 40 полонених, молодих українців, які ніяк не хочуть попасти назад до Совєтського Союзу. Якби вони попали туди назад, їхня доля відома.

Де ж набрати такі гроші? Оля Тарапацька в Торонто довго не думає. Бере за телефон і скликає своїх друзів та приятелів до себе на прийняття 3-го червня. Ми так давно вже не бачилися. Є нагода. Зустрілися, наговорилися. А тоді по елеґантній перекусці заклик (на який всі були приготовані), видобути звідтам одну молоду, невідому нам людину. Подати руку через океан!

Присутні сердечно ідгукнулися. Пожертвами мінімум 50 до 150 дол. від особи, (на які Іміґраційна Служба дає посвідки на „інкам текс"), з усмішкою, нас 28 присутніх і кількох, що не могли прийти, зложили 2,230 дол. Ми врятували одного свого брата від комунізму. Добрим ділом — і справді дуже малим зусиллям, крім господині — ми подали руку ближньому.

Сьогодні свято. І в календарі і в душі.

Хто наступний? Їх там тільки 30 - 40.

О.Б.С.
Торонто, Онт.

МІЖНАРОДНА ЛЕТУНСЬКА транспортна асоціяція вирішила скликати в Монтреалю в середу і четвер, 26-го і 27-го червня, нараду з проблем безпеки. Метою наради є виробити рекомендації урядам і летунським компаніям для вжиття більш суворих заходів безпеки на летовищах.

Д-р Василь Маркусь

ДО ПОЧАТКІВ НИЩЕННЯ УКЦЕРКВИ

Продовження

В цьому ж дусі з'явилася у львівській „Вільній Україні" 6-го квітня 1945 року стаття В. Росовича (псевдонім), п. з. „З хрестом і мечем". Стаття була суцільним наклепом на Митрополита Шептицького і Сліпого, ієрархію і Греко-Католицьку Церкву, якій закинено коляборацію, аґентурну ролю в стосунку до Ватикану та пряму і непряму співпрацю з повстанським рухом. Це був сиґнал поважнішого кроку проти ієрархії. До тижня це сталося: у Львові і Станиславові арештовано Митрополита і чотирьох Владик Галицької провінції.

3. Третя фаза ліквідації Української Католицької Церкви, що розпочалася арештом ієрархії і кінчилася Львівським синодом, тривала майже рік (11 місяців). Що сталося на протязі цього часу?

Як з одного боку, не було ніяких безпосередніх комунікатів про арешти у совєтській пресі, а тим більше в міжнародній, режим бо не був зацікавлений в поганій для себе реклямі, так — з другого, він бажав, щоб ця подія була поширена усно і приватною пропаґандою серед населення Західньої України Ціль була очевидна: застрашити священиків і змусити їх прийняти запляновану політику „возз'єднання". Надзвичайно мало знаємо, що діялося з арештованими Владиками, де вони перебували, які були допити, намовлювання, погрози. Навіть київський суд був закритий і про нього мінімально опубліковано. В противагу, наприклад, до судів пряшівських єпископів у Чехо-Словаччині, де були опубліковані стенографічні записи, тут нічого подібного не було. Скупі інформації від покійного Блаженнішого Йосифа були подані лише у принагідних розмовах, з чого досі нічого не опубліковано. Проте загальновідомо, що були спроби приєднати до ініціятиви возз'єднання з Російською Православною Церквою арештованих ієрархів, в тому і перемиських, яких згодом польська влада передала совєтам. З того нічого не вийшло, і тому плян пішов дещо інакше.

Заснована Ініціятивна група священиків ще до арешту єпископів почала діяти щойно в травні 1945 року. 28-го травня вийшли два документи від Ініціятивної групи. Перший — це звернення до уряду УССР, повідомляючи його про створення такої групи з греко-католицьких священиків, що бажають „рятувати" Церкву, яка „опинилася в стані безвластя та дезорганізації", шляхом приєднання її до Православної Церкви. Група також просить уряд визнати її як леґальний чинник, що представляє Греко-Католицьку Церкву. Заналізи цього документу, як і другого, датованого також 28-го травня, виразно видно, що причини ініціятиви були виразно політичні й вони були узгіднені чи точніше накинені ініціяторам офіційними совєтськими органами. Другий документ — це звернення до греко-католицького священства приєднатися до ініціятивної групи, зареєструватися в неї й одержати на душпастирську дію та підтримати заходи Ініціятивної групи щодо повернення до Російської Правосланої Церкви. Сам текст цього листа-звернення розкриває суть групи та її генезу. Підписані три священики — о.д-р Костельник (за Львівську Архиєпархію), о. д-р Антоні Пелвецький (від Станиславівської епархії) і о. д-р Михайло Мельник (від Перемиської єпархії) твердили, що Ініціятивна група створилася „з дозволу державної влади", та що „державна влада визнаватиме тільки розпорядження нашої Ініціятивної групи, а ніякої іншої адміністративної влади в Греко-Католицькій Церкві не буде визнавати". Слід зазначити, що автори цього листа до священиків за три тижні до формальної відповіді на їх звернення до уряду уже визначили свій статус як визнана і єдина група, що репрезентує Греко-Католицьку Церкву. Іншими словами, їм було дано не лише уповноваження, але й доручення це робити заздалегідь до формального прохання.

Дня 18-го червня 1945 року прийшла відповідь від уповноваженого Ради в справах Руської Православної Церкви при Раді Народних Комісарів УССР, П. Ходченка. Товариш Ходченко Ініціятивну групу затвердив („група санкціонується"), надав їй єдине право тимчасової церковної адміністрації, реєстрування священиків, манастирів, як також церковного майна, як також доручив їй надсилати списки тих священиків, які відмовилися приєднатися до Ініціятивної групи по возз'єднанню з Православною Церквою. Цей лист фактично рівнозначний з указом ліквідації Греко-Католицької Церкви совєтським урядом.

Група перебрала епархіяльні управління і почала урядувати за допомогою єпископа Макарія, який також зайняв приміщення Святого Юра у Львові.

Почався період інтенсивної акції за приєднання священиків до ініціятиви, ведений в умовах терору, арешту, залякування і погроз та відмови права служити чи керувати парафією тим, що не хотіли приєднатися до Ініціятивної групи. Арешти посилено серед керівного духовенства в епархіях після того, як крилоси наважилися оформити тимчасове правління для опорожнення епархій. Професори духовних семінарій, крилошани, активні декани, ігумени манастирів були арештовані; в тюрмах їх також намагалися намовляти пристати до ініціяторів, а потім вислали до концтаборів, часто без всякого суду. За деякими даними, число арештованих священиків в 1946 році виносило коло вісімсот осіб. Однієї тільки ночі з Тернопільської тюрми вивезено понад 150 священиків до таборів праці.

Треба дивуватися, що в обличчі терору, погроз і пресій та різних спроб ізолювати священиків, поважна група змогла спільно виступити. Відповіддю на „указ" П. Ходченка про перебрання влади в Церкві Ініціятивною групою, 300 українських греко-католицьких священиків підписали збірного листа до совєтського уряду, точніше до Вячеслава Молотова, заступника голови уряду і народного комісара закордонних справ. Підписані протестують проти узурпування Ініціятивною групою права говорити в імені цілої Церкви, відкидають її ініціятиву та просять совєтські державні органи звільнити ієрархію, а до того часу дати можливість оформити церковний керуючий орган, згідно з приписами церковного права, який управляв би Львівсько-Галицькою митрополією. Цей лист, написаний 1-го липня 1945 року кінчається:

„Тому в ім'я справедливости, в обличчі світлої перемоги Радянського Союзу просимо о поліпшенні нам і нашому народові в Західній Україні тої свободи, якою ми користувалися сотки літ, до якої на основі радянських законів маємо право".

(Продовження буде)

СОЮЗІВКА — „ОСЕЛЯ, ЯКОЮ МОЖНА ПИШАТИСЯ"...

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ ВЕЛИЧАВИМ ФЕСТИВАЛЕМ ВІДЗНАЧИВ НА СОЮЗІВЦІ ДЕНЬ БАТЬКА

Головний предсідник УНС д-р Іван Флис з акторкою Марією Левицькою.

(Світлив: Володимир Сохан)

ФЕСТИВАЛЬ НА ПОШАНУ БАТЬКІВ НА СОЮЗІВЦІ

Кергонксон, Н. Й. (О.К.). — Тут на оселі Союзівка відбувся в неділю, 16-го червня 1985 року, величавий фестиваль на пошану всіх батьків, який зорганізував Український Народний Союз.

Зацікавлення фестивалем і участь гостей, що приїхали шістьма автобусами перейшла усі сподівання. Приблизно 800 людей зібралося в цей день на Союзівці, а велика заля „Веселки" не могла помістити усіх глядачів у часі пообідньої розвагової програми.

Прогульковці, які приїхали з округи Лігай Веллі, Нюарку, Трой-Олбані і Провіденс—Вунсакет, взяли участь у торжественній Службі Божій в українській католицькій церкві св. Трійці о год. 1-ій ранку, а відтак розбрилися по привітних стежинках відпочинкової оселі УНСоюзу, шукаючи за знайомими та оглядаючи її приміщення.

Після смачного обіду, який підготовив штаб головного кухаря Союзівки пана Андрія, гості ібралися у великій залі „Веселки" на дві години добре підібраної і веселої програми, що її справно провадив головний організатор УНСоюзу Степан Гавриш.

Програму відкрив словом до присутніх головний предсідник УНС д-р Іван Флис. Привітавши сердечно так численних гостей, підкреслив, що цей фестиваль влаштовано на пошану усіх батьків, яким повинна бути вдячна ціла громада, за те, що вони виховали дітей для української спільноти. Він заторкнув також теперішню нагінку на українську спільноту на Північноамериканському континенті та повідомив, що „Батько Союз" саме недавно покликав до життя окремий Комітет оборони української спадщини, що має за ціль обороняти добре ім'я українських поселенців.

Головний організатор УНС С. Гавриш започаткував дальший тяг імпрези заінтонував відспіванням „Многоліттсвія" всім батькам, а відтак пояснював поодинокі точки розвагової програми, переплітаючи їх представленням присутніх членів Головного Уряду УНС, головних радних і голов Округ, що подбали про приїзд своїх членів спеціяльними автобусами та привітанням усіх секретарів відділів.

Були представлені: головний секретар УНС Володимир Сохан з дружиною, дружина головного предсідника УНС Марія Флис, головні радні Анна Гарас з чоловіком, Володимир Квас Андрій Кейбіда з дружиною, Роман Татарський з дружиною і голови округ Тимко Бутрей з округи Твердого вугілля, Юліян Баранюк з округи Нюарк, Павло Шевчук з округи Олбані та Алік Худолій з округи Вунсакет.

Автобуси зорганізували з Округи Лігай Веллі Анна Гарас, Анна Саган і Володимир Загворський, з Нюарку Андрій Кейбіда і Юліян Баранюк, з Трой-Олбані Павло Шевчук, а з Вунсакет-Провіденс Алік Худолій і Леон Гардінг.

У розваговій програмі учасники мали нагоду захоплюватися повною життя і дійсного таланту танцювальною групою „Сизокрилі" під мистецьким керівництвом нашої широко відомої прімабалерини Роми Прийми-Богачевської, що виконала шість народних танців, а це: „Гуцулку", „Лісоруби", „Волиняночка", „Дробайка", „Козачок" і „Гопак".

Здоровий сміх викликала сценка-гумореска про організатора УНСоюзу, який старається здобути нових членів, що її відограли гості з Торонто, члени театрального ансамблю, а це Володимир Довганюк, у ролі організатора, Марія Левицька — господиня дому і Юрій Бельський — професор.

Найбільше, однак, оплесків та веселости викликав монолог Гриця Зозулі — Володимира Довганюка, який також майже в цілости був присвячений УНСоюзові, його головним членам та громадському життті на терені ЗСА.

У дальшій музичній програмі виступили в дуеті бандуристи Юліян Китастий і Кен Блюм, які виконали три пісні із старого репертуару, що вони його стараються тепер спопуляризувати для сьогоднішнього слухача і Алік Худолій соліст-акордіоніст, який вміє з'єднати це мистецтво разом із працею голови союзової округи.

Усім виконавцям подяку вав на кінець головний предсідник УНС д-р Іван Флис, що тим разом станув на естраді прикрашений квіткою, яку, як батькові і голові „Батька Союзу", прикріпила в окремій церемонії артистка Марія Левицька.

Ще довго після закінчення цієї вдалої програми учасники її не роз'їздилися домів, немов хотіли продовжити цей День Батька на Союзівці як можливо найдовше. Між присутніми можна було почути побажання, щоб такі фестивалі відб[illegible] кожного року. Такий погляд був найкращою оцінкою і признанням для [illegible]нізаторів цієї імпрези, зокрема для головного організатора УНСоюзу Степана Гавриша.

Головний предсідник УНС д-р Іван Флис дякує виконавцям і присутним на закінчення програми. Поруч нього головний організатор Степан Гавриш, ведучий програмою.

Члени театрального ансамблю з Торонто, зліва: Юрій Бельський, Володимир Довганюк, Марія Левицька.

Танцювальна група „Сизокрилі" викликувала своїми танцями захоплення глядачів.

„Козачок" у виконанні членів танцювального ансамблю „Сизокрилі".

Танцювальна група „Сизокрилі" виконує „Гопака".

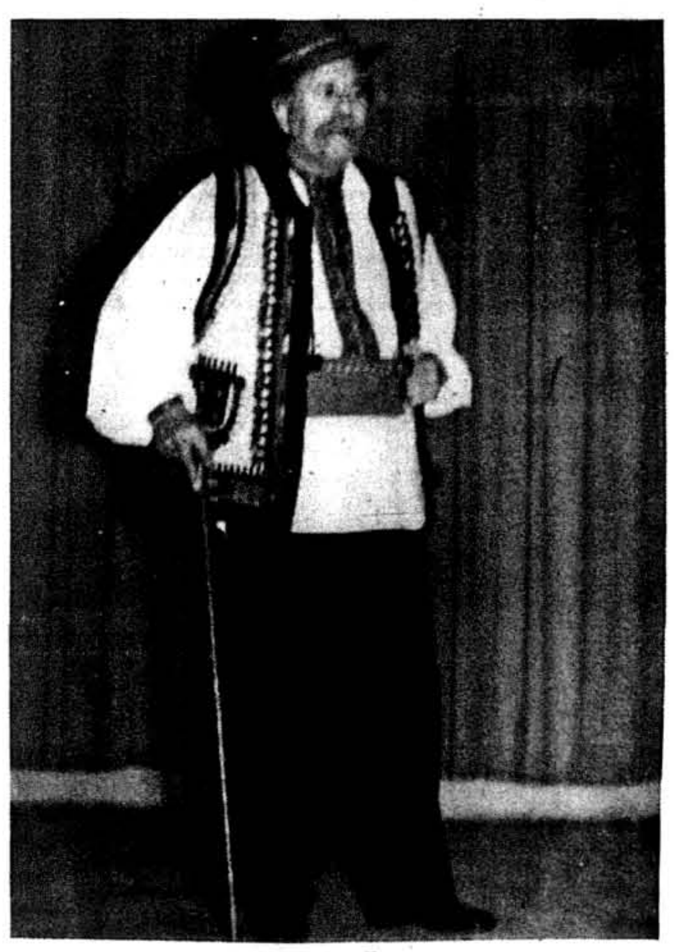
Бандуристи — Юліян Китастий і Кен Блюм при виконуванні одної із старовинних пісень.

Алік Худолій — соліст-акордіоніст.

Танцюристи з групи „Сизокрилі" з усміхом і вервою виступають перед численною публікою на Союзівці.

Володимир Довганюк

Допомагають братам і сестрам

Філядельфія, Па. (О. Т.) Найкращий прояв любови ближнього — це моральна та матеріяльна допомога йому, коли він знаходиться у потребі. Не зважаючи на значний зріст матеріялістичного розуміння життя, яке до деякої міри заторкнуло і нашу спільноту на поселеннях, з гордістю та радістю мусимо підкреслити, що українці в своїй масі залишилися вірними традиційним чеснотам.

За останні два місяці, побіч дрібних датків, вплинуло до ЗУАДК у Філядельфії багато більших пожертв, а саме: 200 дол. — Мирон Площанський, Берклі, Кал.; 150 дол. — Консисторія Української Православної Церкви, Бавнд Брук, Н. Дж.; по 100 дол. — Осип і Анастазія Біловуси, Ст. Пітерсбург, Фла.; Українська Кредитова Кооператива „Самопоміч", Джерзі Сити, Н.Дж.; Український Золотий Хрест, Чикаґо, Ілл.; Українська Громада в Льорейні, Огайо; Микола Плаксій, Вест Лейк Вилледж, Кал.; П. Кнігиницький, Філядельфія, Па. (на сироти в Бразилії); Юрій Кравець, Риджвуд, Н.Й. (Бразилія); Михайло Комічак, Мек Кіс, Па.; Наталія Гемгил, Аліквіпа, Па.; Гелена Коваль, Баклі, Па.; Олег Гелемей, Кліфтон, Н.Дж.; Дмитро Круль, Чикаґо, Ілл.

Членом Управи Відділу ЗУАДК у Трентоні, Н.Дж., стала відома жертвенна громадянка Ганна Маціканич, яка відтепер відповідає за збірку й селекцію вживаного одягу і взуття на терені Трентону й околиці. Відчувається велике запотребування вживаного одягу і взуття для дітей у віці від 2-ох до 15-ти років життя, зокрема в Бразилії, де наші хліборобські родини мають велике потомство.

Остерігаємо жертвенних людей та організації, щоб не посилали пачок та грошей до Параґваю на адресу Володимира Каркаша та Ґеральда Сіґеля. Згідно з достовірними інформаціями, В. Каркаш і Ґ. Сіґель не передають допомоги потребуючим українцям, бо таких немає у Параґваю. Там потрібні тільки українські букварі, шкільні читанки, касетки з нашими піснями та вчителі.

Невдовзі після оформлення окремого Громадського комітету для закупу землі українським убогим хліборобам у Бразилії, ЗУАДК почне інтенсивну кампанію за створення Земельного Фонду у сумі 50,000 дол. для цієї цілі. Досі пожертвували на цей далекойдучий проєкт: д-р М. Ценко 10,000 дол., а ЗУАДК 20,000 дол. Маємо надію, що українське патріотичне громадянство дозволить своєю традиційною жертвенністю зреалізувати цей великий задум.

У Чикаґо...

(Закінчення зі стор. 1)

особливо в тих випадках, коли появиться якийсь неправдивий матеріял чи наклеп — комісія буде старатися подати правдиву версію інформації. Продумані також конференції з науковцями, істориками для всебічної грунтовної інформації про українців, про їхній вклад, як прикладних громадян, для Америки, як рівнож для повної інформації про Україну... Комітет нав'яже контакти з всіма діючими подібними комітетами в інших містах (Філядельфія, Ню Джерзі та інші) для зміцнення дії, для координації дій тощо.

Дня 13-го червня відбулося засідання фінансової комісії.

Комісія розглянула способи збирання фондів. Комітет, приступаючи до негайної дії, мусів затягнути позичку, тому є потреба негайної широкої фінансової піддержки зі сторони всіх українців. Є суґестії зі сторони чисельних громадян, які попирають форму свідомого оподаткування.

Члени фінансової комісії відкрили вже конта в обох українських фінансових установах. Номер конта в касі „Самопомочі" — 26400, номер конта в I-му банку „Певність" — 31517-4. Комітет почав старання про звільнення дотацій від податку.

Комітет веде інформаційну акцію застосування способу збирання фондів, т. зв. „спосіб з Ню Джерзі". Протягом літнього сезону під час фестинів, карнавалів, пікніків будуть збірщики з пушками на цей фонд (очевидно, в порозумінні з організаторами).

Дня 17-го червня відбулася конференція правничої комісії, вроді малого панелю: з доповідями виступили — Чарлз Ніксон (американець), Пол Зумбакіс (литовський адвокат), від українців — Юліян Куляс і Мирон Куропась. Всі виголошені доповіді були приготовані під кутом: правні (леґальні) форми і аспекти оборони, різні підходи і інтерпретації. У всіх становищах найбільш тверду і безкомпромісову настанову займав адвокат Зумбакіс.

Комісія буде чинити заходи, щоб впливати на Американське Товариство Адвокатів і спонукати його до перевірки діяльности ОСІ, яка наочно суперечить американській Конституції.

Підсумовуючи біжучу ситуацію — з одної сторони почуття загрози, якщо існуватиме безділля і байдужість, з другої — на хвилі оздоровлюючого всегромадського підйому, дуже великим позитивом є те, що молоді люди виявляють багато ініціятиви, самі звертаються, щоб допомагати, діяти. Це найпевніша запорука, що є кому відстоювати честь українця.

У важливих, особливо важких справах, комітет засягатиме порад в членів дорадчої комісії, яка складається з загальновідомих громадських діячів.

Незавидні...

(Закінчення зі стор. 2)

цій, з браку ініціятиви і фондів. Дуже докладно про ці справи розповідає колишній заступник генерального секретаря Аркадій Шевченко, з думками і спостереженнями якого повинні познайомитись усі, що цікавляться цією проблематикою.

Що так воно буде свідчать також статті і замітки в совєтській пресі й інших засобах масової інформації до справи ОН. От хоч би маленька, але дуже вимовна замітка в київській „Радянській Україні", яка у числі з 23-го травня жалується і рівночасно обвинувачує Адміністрацію президента Реґена за те, що вона „прийняла жорстокий підхід до Організації Об'єднаних Націй" і вислала до обидвох палат Конґресу ЗСА свій звіт у якому докладно аналізує ролю кожної з членських держав ОН у відношенні до ЗСА. Згідно з „Радянською Україною" офіційні особи Адміністрації Р. Реґена „не приховують свого крайнього роздратування діяльністю ОН та її спеціялізованих організацій". Мається на увазі вихід ЗСА з ЮНЕСКО і скорочення загальних фондів на втримання роздутого до небувалих меж апарату ОН. Совєтські пропаґандисти думають, що такий курс Уряду ЗСА „являє собою відверту спробу шантажу ООН і країн, які входять до неї".

Існують на все факти і докази, якими користаються, хоч недостатньо, західні демократичні держави. Наприклад, загальновідомо, що СССР заробляє на своїх робітниках, затруднених в ОН біля 20 мільйонів долярів річно. А як мається справа з вкладками СССР і його сателітів? Про це й інші справи власне й говориться у звіті Уряду Р. Реґена до Сенату й Палати Репрезентантів. Світ починає прозрівати. Шкода тільки, що для цього процесу прозріння він потребував аж 40 років.

СТВЕРДЖЕНО, ЩО В ЗСА перебуває тепер від 2 до 4-ох мільонів нелеґальних імiґрантів. Це число уважають куди меншим, як спершу думали і воно не зросло дуже сильно в останніх роках, як можна було сподіватися по минулому. Ці дані подали до відома на панелі Академії Наук і вони, очевидно, відрізняються від даних федерального уряду.

ПЕРШИЙ РАЗ В ІСТОРІЇ медицини лікарі вживають руку робота, якою керує компютор, при складних операціях мозку. Така рука виказалася помічною вже в трьох експериментальних операціях і є сподівання, що її будуть вживати частіше.

КОЛИШНІЙ РЕПОРТЕР „Волл Стріт Джорнал" Фостер Вайненс та два його співробітники є визнані винними в тому, що використовували фінансові інформації, які вони діставали завчасно до щоденника, щоб робити корисні для себе фінансові трансакції. Якщо їх засудять, тоді Ф. Вайненс може дістати кару до 295 років в'язниці і до 266,000 долярів грошової кари.

ПРЕДСТАВНИК ПІВДЕННОЇ Кореї повідомив, що Північна і Південна Кореї прийняли договір про створення комітету з питань співробітництва на рівні заступників міністрів. Сторони обмінялися плянами договору про умови створення комітету і встановлення торговельних і економічних відносин між двома країнами. Ці пляни вирішено обговорити на наступній зустрічі, яка повинна відбутися 18-го вересня.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Японії заявив, що група в'єтнамців, яка складається з 90 осіб, була підібрана американським вантажним судном у Південно-Китайському морі і доставлена в японський порт Сасебо. Всі вони були передані Центрові в справах втікачів.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

адвокатів і поінформував учасників Конвенції про їх професійну поміч українській громаді Канади, а особливо про її участь в Комісії Дешена. Дальше він наголосив, що українські адвокати Канади продовжують традицію професії правників на Україні, як оборонці інтересів українського народу.

Наступний промовець, торонтонський адвокат В Юрій Данилів звітував про Комітет Юристів при Комісії Окремого Міжнародного Трибуналу, який діє при Світовому Конгресі Вільних Українців і закликав зібраних адвокатів Америки й Канади до співпраці у цьому проєкті СКВУ.

Цікаву презентацію про загальну відому справу малолітнього Володимира Половчака дав адв. Юліян Куляс з Чикаґо.

Він також в деталях реферував справу „доказів", які препарують російські органи державної безпеки в Москві для вживання їх в американських судах, і як, з чисто правних позицій, ці „докази" опрокинути.

Роман Костюк, адвокат з Торонто, інформував учасників Конвенції про справу спадщини для родичів в Україні залишених американськими і канадськими українцями. Він поділився своїм досвідом з тої ділянки. Адв. Костюк особливо підкреслив факт, що такі тестаменти, які не є приготовані досвідченими адвокатами, збагачують скарбницю російського імперського уряду в Москві, а не спадкоємців в Україні.

По обідовій перерві в суботу, 1-го червня 1985 року відбувся панель на тему „Як відповідати на очорнювання української громади в Північній Америці". В деталях обговорено дію Бюра Спеціяльних Інвестиґацій при Департаменті юстиції у Вашінґтоні і Комісії Дешена в Канаді, як рівнож різні пресові дописи та звідомлення окремих груп чи організацій. Особливо під увагу взято „докази", які постачає Совєтський Союз. Стверджено, що при допомозі тих „доказів" Москва нас на меті очорнити не тільки українську, але також інші громади із Східньої Европи, перед публічною опінією Америки й Канади, використовуючи емоційні чутливості інших етнічних груп з ціллю викликати між ними ворожнечу. Панелісти підкреслили що українські громадські організації повинні дати належні фактичні докази, що цей плян КҐБ є вигідний для інтересів московської імперії.

Звернено увагу на важливість того, щоб додержуватися зберігання конституційних гарантій і законів в ході усіх судових процесів, так як було рішено в останніх трьох судових справах (Кунґіс, Ковальчук і Лапінокіс), де американський суд відкинув усні і документальні докази з Совєтського Союзу, мотивуючи це рішення тим, що ті „докази" мають у собі скриті кінцеві мотиви Москви.

В дискусії згадано, що було б доцільним притягнути до судової відповідальности авторів публікацій, які очорнюють українських громадян, тепер громадян ЗСА і Канади і українські установи.

Панелісти підкреслили, що усі злочинці, які поповнили злочини проти людства, повинні бути притягнені до судової відповідальности, незважаючи на те, чи ті злочини були доконані перед, під час чи по Другій світовій війні.

Під кінець вибрано Резолюційну Комісію, яка виготовить належні резолюції в повищій справі.

Модератором панелі був адв. Богдан Футей з Вашінґтону. Інші члени панелі були: М. Чернеський, Саскатун, Б. Ґільдеа, Клівленд, Іван Григорович, Торонто, Н. Олесницький, Ірвінґтон, І. Раковський, Ню Джерзі, Віктор Рудь, Ню Йорк Орест Рудзік, Торонто, А. Семотюк, Едмонтон.

По коментарях панелістів відбулася оживлена дискусія. Після дискусії робоча частина спільної Конвенції була закінчена.

Вечором того ж самого дня, відбувся перший бенкет адвокатів Америки й Канади з готелі „Скайлайн", при великій участі адвокатів, церковних ієрархів і членів федерального і провінційного парляментів. Бенкет відкрив В. Юрій Данилів, яким відтак провадила молода торонтонська адвокатка Леся Хичій. Головним промовцем на бенкеті був суддя Апеляційного Суду провінції Онтаріо Володимир С. Тарнопольський. Він говорив на тему „Хартії людських прав Америки і Канади — подібності і різниці". Заключне коротке слово на бенкеті мав адв. Богдан Футей.

В неділю, 2-го червня окремо засідали адвокати Америки й Канади. На цьому засіданні вони обговорювали свої реґіональні справи.

Адвокати Канади вибрали Організаційний Комітет для скликання Конвенції і уконстатування Асоціяції Українських Адвокатів Канади в складі: Юрій Данилів — предсідник, Леся Хичій — секретар; члени: Мирослав Чернеський, Іван Григорович, Богдан Онищук, Орест Рудзік, Андрій Семотюк, Павло Чумак, Роман Карпішка і Нестор Волицький.